

~~XXXXXXXXXX~~

2434

P-5084/2017

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Općinski sud u Splitu, po sucu toga suda Anti Božinoviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja LEONARD DRUŽIJANIĆ iz Splita, Sulimančeva 3, OIB: 17504509330, zastupanoga po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Ljubičić, Vrdoljak & partneri, Split, protiv tuženika DM SIGNAL – P.T.F.E. d.o.o. Split, Papandopulova 22, OIB: 40959728416, zastupanoga po zz Vicku Tomiću, a ovaj po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mrklić & partneri, Split, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane usmene i javne glavne rasprave, zaključene dne 02. listopada 2019. god. u nazočnosti pun. stranaka, dne 20. studenoga 2019.god.

presudio je

- I. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena Rješenjem Općinskoga suda u Splitu posl. br. Ovr-2267/16 od 18. travnja 2016. god., ovrhovoditelja DM Signal - P.T.F.E. d.o.o. Split, Papandopulova 22, OIB: 40959728416, protiv ovršenika: LEONARD DRUŽIJANIĆ iz Splita, Sulimančeva 3, OIB: 17504509330.
- II. Nalaže se tuženiku, u roku 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tužitelju troškove parbenog postupka u iznosu od 11.090,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 20. studenoga 2019. god. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

Obrazloženje

U tužbi od 20. listopada 2017. god. navodi se da je rješenjem Općinskoga suda u Splitu br. Ovr-2267/16 od 20. rujna 2017. god. upućen tužitelj, kao ovršenik pokrenuti parnicu protiv tuženika radi proglašenja ovrhe određene rješenjem o ovrsi istoga suda br. Ovr-2267/16 od 18. travnja 2016. god. nedopuštenom. Ističe se kako nije prijeporno da je donijeto rješenje Trgovačkoga suda u Splitu br. XIR1-76/2008 od 12. lipnja 2008. god. (nadnevak pogrešno naveden kao 12. travnja 2008. god.) te da je to rješenje postalo pravomoćno 10. prosinca 2008. god., a ovršno 13. veljače 2009. god., kojim rješenjem je tužitelj obavezan isplatiti tuženiku na ime troškova postupka iznos od 19.430,00 kn. Međutim, tužitelj je postupio po ovršnoj ispravi, platio je sve troškove, odnosno sva potraživanja iz navedene isprave i to u spisu Trgovačkoga suda u Splitu br. Ovr-7/2014. Stoga se predlaže donijeti presudu kojom bi se nedopuštenom proglasila ovrha određena rješenjem Općinskoga suda u Splitu broj Ovr-2267/16 od 18. travnja 2016. god.

Tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu, predloživši da se zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan. Navodi da tužitelj nije priložio dokaz da je ikada tuženiku platio iznos utvrđen pravomoćnim rješenjem Trgovačkoga suda u Splitu br. XI R1-76/2008 od 12. lipnja 2008. god. (pogrešno naznačen datum 12. travnja 2008. god.). Taj iznos nikad nije plaćen tuženiku. Iz potvrde Ivana Vidovića, bivšega punomoćnika tuženika, koju je tužitelj priložio uz tužbu, vidljivo je da je taj odvjetnik potvrđuje da prema ovršeniku nema nikakvih potraživanja s osnove spisa Trgovačkoga suda u Splitu br. 26Ovr-7/2014. U toj potvrdi nema navoda o tome da bi tuženik bio namiren s osnove potraživanja koja ima prema ovršeniku iz predmeta Trgovačkoga suda u Splitu br. 26Ovr-7/2014. U koju je svrhu i zašto odvjetnik Ivan Vidović izdao spomenutu potvrdu tužitelju, tuženik ne zna, kao što ne zna ni zašto je taj odvjetnik podneskom od 11. 04. 2014.god. povukao prijedlog za ovrhu u predmetu koji se pred Trgovačkim sudom vodio pod brojem 26Ovr-7/2014, ali je zbog nezadovoljstva s radom odvjetnika Vidovića tuženik i opozvao punomoć tome odvjetniku. Iz točke II. pravomoćnog i ovršnog rješenja Trgovačkoga suda u Splitu br. XI-R1-76/2008 od 12. lipnja 2008. god. vidljivo je da je predlagatelj osiguranja u navedenom predmetu, a sada tužitelj, dužan platiti protivniku osiguranja, sada tuženiku, iznos od 19.430,40 kn u roku od 8 dana. Taj iznos tužitelj nikada nije platio tuženiku, niti je priložio dokaz da je uputa izvršena.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom spisa Općinskoga suda u Splitu br. Ovr-2267/2016, spisa Trgovačkoga suda u Splitu br. Ovr-7/2014, punomoći DM-Signal P.T.F.E. d.o.o. Split odvjetniku Ivanu Vidoviću od 23. 02. 2009. god., podnesak ovrhovoditelja od 10. 01. 2014. iz spisa Trgovačkoga suda u Splitu br. Ovr-189/13, rješenja Županijskoga suda u Velikoj Gorici br. 11Gž Ovr-596/2016-2 od 28. srpnja 2017., prijedloga za ovrhu od 25.02. 2009. god. zavedenog pod br. Ovr-183/09 na Trgovačkom sudu u Splitu, rješenja o osiguranju Trgovačkoga suda u Splitu br. XI R1-76/2008 od 12. lipnja 2008. god., rješenja Visokoga trgovačkoga suda RH u Zagrebu br. XXVI Pž-5189/08-3 od 10. prosinca 2008. god., dopisa odvjetnika Ivana Vidovića Leonardu Družijaniću od 02. veljače 2008. god. s priloženom poštanskom povratnicom, preslika uplatnice na stranicama 46 i 47 spisa, službene zabilješke od 03. prosinca 2009. god. iz predmeta Trgovačkoga suda u Splitu br. Ovr-183/09, podnesak ovrhovoditelja od 23. 11. 2009. god., zapisnik o pljenidbi i procjeni od 03. prosinca 2009. god., prijepis toga zapisnika, podnesak Leonarda Družijanića od 07. 12. 2009., Zaključak od 03. prosinca 2009. god., rješenje od 03. prosinca 2009. god., podnesak ovrhovoditelja od 18. 02. 2010., rješenje od 16.ožujka 2010. god., podnesak ovrhovoditelja od 04. 08. 2010., rješenje od 08. studenoga 2010. god. s dostavnicama, žalba ovršenika od 13. 05. 2011., dopis

suda od 28. prosinca 2012. god., odgovor na žalbu od 11. 01. 2013. god., rješenje od 16. siječnja 2013. god., žalba ovršenika od 01. 02. 2013. god., podnesak ovrhovoditelja od 04. 03. 2013. god., zaključak priložen listu 74 spisa, zapisnik o pljenidbi i procjeni pokretnina od 25. studenoga 2013. god., prijepis toga zapisnika, rješenje od 25. studenoga 2013. god. – sve iz predmeta Trgovačkog suda u Splitu br. Ovr-183/09, nalog za plaćanje od 25. 02. 2009. i 13. 05. 2009., obračun kamate s više glavnica od 03. 12. 2009., nalog za plaćanje od 07. 12. 2009., nalog za plaćanje od 10. 02. 2010., preslušanjem svjedoka Lidije Tomić i Ivana Vidovića, preslušanjem tužitelja kao stranke.

Stranke su zatražile trošak postupka.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Između stranaka nije prijeporno da je Trgovački sud u Splitu donio rješenje broj XIR1-76/2008 dne 12. lipnja 2008. god., koje je postalo pravomoćno 10. prosinca 2008. god. i ovršno 13. veljače 2009. god., a kojim je rješenjem ovdje tužitelj obavezan platiti ovdje tuženiku na ime troškova postupka iznos od 19.430,40 kn. Nije prijeporno nadalje da je Općinski sud u Splitu donio rješenje br. Ovr-2267/16 od 18. travnja 2016. god. kojim je određena ovrha po navedenom rješenju Trgovačkoga suda u Splitu. Također nije prijeporno da je Općinski sud u Splitu rješenjem br. Ovr-2267/16 od 20. rujna 2017. god. uputio ovršenika, ovdje tužitelja pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe određene rješenjem o ovrsi istoga suda br. Ovr-2267/16 od 18. travnja 2016. god. nedopuštenom.

Prijeporno je između stranaka je li tužitelj po predmetnoj ovršnoj ispravi isplatio tuženiku sve troškove odnosno sva potraživanja iz te isprave, u predmetu Trgovačkog suda u Splitu br. Ovr-7/2014. Prijeporno je i je li ovrha određena rješenjem Općinskoga suda u Splitu br. Ovr-2267/16 od 08. travnja 2016. god. dopuštena.

Nije prijeporno između stranaka da je Ivan Vidović, odvjetnik u Splitu bio punomoćnik tuženika, kao ovrhovoditelja, u postupku koji je vođen pred Trgovačkim sudom u Splitu pod brojem Ovr-7/14 do rujna (druge polovice) 2015. god.

Pregledom spisa Trgovačkog suda u Splitu br. Ovr-7/2014 utvrđeno je da je taj predmet pokrenut upravo radi isplate iznosa od 19.430,40 kn što je iznos dosuđenoga troška tuženiku (u ovršnom postupku ovrhovoditelju) rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. XIR1-76/2008 od 12. lipnja 2008. god.

Pregledom istoga spisa utvrđeno je da je punomoćnik tuženika Ivan Vidović, odvjetnik u Splitu, dne 11. travnja 2014. dostavio Trgovačkom sudu u Splitu podnesak u kojemu izjavljuje da ovrhovoditelj povlači u cijelosti prijedlog za ovrhu i nema nikakvih potraživanja u predmetnoj stvari te predlaže obustavu ovrhe. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. 26Ovr-7/2014 od 14. travnja 2014. god. obustavlja se ovrha određena rješenjem o ovrsi istoga suda br. Ovr-7/2014 od 30. siječnja 2014. te se ukidaju sve do tada provedene ovršne radnje. Rješenjem od 30. siječnja 2014. god. Trgovački sud u Splitu je, temeljem ovršne isprave, pravomoćnoga i ovršnoga rješenja br. XIR1-76/2008 od 12. lipnja 2008. god., radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja, ovdje tuženika (u iznosu od 19.430,40 kn zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 12. lipnja 2008. god. do isplate), te radi naplate troškova ovršnoga postupka odredio ovrhu pljenidbom plaće ovršenika (ovdje tužitelja).

Pregledom spisa Općinskoga suda u Splitu br. Ovr-2267/2016 utvrđeno je da je tuženik, kao ovrhovoditelj, dne 14. travnja 2016. god. podnio ovršni prijedlo, predloživši donošenje rješenja o ovrši na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. XIR1-76/2008 od 12. lipnja 2008. god, radi naplate novčanoga potraživanja ovrhovoditelja u iznosu od 19.430,40 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 14. 02. 2009. god. do isplate. Općinski sud u Splitu je rješenjem o ovrši br. Ovr-2267/16 od 18. travnja 2016. god. odredio predloženu ovrhu. Na to rješenje žalio se ovršenik (ovdje tužitelj), a sud ga je rješenjem od 20. rujna 2017. god. uputio na pokretanje parnice radi proglašenja određene ovrhe nedopuštenom.

Tužitelj je u sudskom iskazu naveo da je u postupku koji je s tuženikom vodio pred Trgovačkim sudom u Splitu izgubio spor i bio obvezan isplatiti mu trošak u iznosu nešto većem od 19.000,00 kn. Nakon pravomoćnosti odluke Trgovačkog suda dva puta se susreo s punomoćnikom tuženika, odvjetnikom Ivanom Vidovićem i isplatio mu cjelokupni iznos dugovan tuženiku, uvećan za pripadajuću kamatu. Isplata je bila s malim zakašnjenjem, a odvjetnik Vidović mu je izdao potvrdu da je podmirio svoje obveze prema tuženiku. Iz izdane potvrde jasno se vidi zbog čega je isplata izvršena. Vidović je odmah nakon isplate poslao Trgovačkom sudu u Splitu prijedlog radi obustave ovrhe te je sud donio rješenje o obustavi. Nije dobio nikakvu obavijest da bi odvjetniku Vidoviću prestala punomoć za zastupanje tuženika. Tuženik je, bez obzira na navedeno, protiv njega pokrenuo ovršni postupak pred Općinskim sudom u Splitu tražeći isplatu istoga iznosa iz istoga postupka koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Splitu. Odvjetnik Vidović imao je opću generalnu punomoć tuženika za zastupanje. Tuženik ga, od 2014. god. pa do trenutka kada je od Općinskog suda u Splitu dobio ovršno rješenje, ni jednom nije kontaktirao vezano za prijepornu obvezu. Nije vidio punomoć tuženika za Ivana Vidovića, ali mu je bilo poznato da je on zastupnik tuženika jer je tuženika zastupao u postupku iz kojega je proistekla tužiteljeva obveza, kao i u još dvadesetak postupaka. Prema odvjetniku Vidoviću nije imao osobno nikakvih obveza proizašlih iz predmeta Trgovačkog suda u Splitu br. Ovr-7/2014 već je obvezu imao samo prema DM signalu Split. Novac je Vidoviću isplatio na ruke.

U postupku je preslušana svjedokinja Lidija Tomić. Bila je direktor tuženika od 2004. god. do 01. siječnja 2018. god. Izjavila je da kroz 2014. god. na račun tuženika nije uplaćen nikakav iznos sa strane tužitelja. Tuženik je, međutim, 2016. god., preko ovršnoga postupka naplatio od tužitelja iznos oko 18.000,00 kn. Tužitelj je tuženiku dugovao iznos od 19.500,00 kn pa je navedenom isplatom naplaćen veći dio ovoga iznosa. Po ovršnoj ispravi od 2008. god., koju je donio Trgovački sud u Splitu, tužitelj je tuženiku bio obvezan isplatiti navedeni iznos od 19.500,00 kn, a odvjetnik Ivan Vidović s kojim je tvrtka tuženika imala sklopljen ugovor o zastupanju, trebao je naplatiti taj iznos od tužitelja. Odvjetnik Vidović, međutim, sve do raskida ugovora o zastupanju 19. rujna 2015. god., nije naplatio dugovani iznos od tužitelja. Ovršna isprava bila je pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Splitu i po njoj je pokrenut predmetni ovršni postupak. Nije joj poznato je li, prije predmetnoga ovršnog postupka pred Općinskim sudom u Splitu, na temelju odluke koju je navela, ranije pokrenut još jedan ovršni postupak. Odvjetnik Vidović nikada joj nije pokazao ispravu odnosno dokaz o tome da je isplata s tužiteljeve strane izvršena. Na pitanje je li odvjetnik Ivan Vidović 2014. god. imao punomoć tuženika, odgovorila je da je imao. Osnova iznosa koji je tužitelj dugovao tuženiku bio je dosuđeni trošak sudskog postupka. Na pitanje jesu li ona, kao direktor tuženika, odnosno tuženik kao tvrtka, dali 2008.god. odvjetniku Vidoviću punomoć za naplatu predmetnog iznosa, odgovorila je da jesu. Tuženik je odvjetniku Vidoviću, sve do raskida ugovora o zastupanju, redovito plaćao za obavljene odvjetničke usluge. Prije podnošenja

prijedloga za ovrhu Općinskom sudu u Splitu iz 2016. god., tuženiku nije isplaćen sa strane tužitelja ili odvjetnika Vidovića predmetni iznos.

U postupku je kao svjedok preslušan i Ivan Vidović. On je u iskazu naveo da poznaje i bivšeg zz tuženika Lidiju Tomić, a također i tužitelja koji su sestra i brat. Tuženika je zastupao od kraja 2007. pa do sredine 2015.god. u desetak postupaka protiv tužitelja, a po punomoći koju mu je izdala zz tuženika Lidija Tomić. Ugovor je sklopljen s paušalnim iznosom od 2.500,00 kn mjesečno za koji se izdavao poseban račun za davanje pravnih savjeta i mišljenja, a u odnosu na parnične postupke, ukoliko bi se uspjelo u postupku, troškovi bi pripali isključivo odvjetničkom uredu Ivana Vidovića. Ovakve stavke se ne mogu unositi u ugovor o zastupanju, ali takav je bio dogovor između njega i tuženika od samoga početka zastupanja pa sve do otkaza punomoći, 2015. god. Na temelju posebne punomoći, koja se tiče predmetnog spora, a u vezi naplate troškova u postupku izdavanja privremene mjere, koji se postupak vodio pred Trgovačkim sudom u Splitu, trošak postupka iznosio je 19.430,00 kn. Taj trošak trebao je biti isplaćen izravno na račun odvjetničkog ureda Ivana Vidovića, a takvu je punomoć potpisala i pečatirala tvrtka tuženika. Punomoć je priložena spisu Trgovačkog suda u Splitu kada se pokrenuo ovršni postupak. Ne postoje nikakvi dokazi da je zz tuženika platila navedene troškove svome punomoćniku. Što se tiče same isplate od strane tužitelja, radilo se vjerojatno o djelomičnom plaćanju i djelomičnom otpisu duga, ali je svjedok siguran da dug više ne postoji jer je izdao potvrdu i jer se radilo o njegovim troškovima. Bio je punomoćnik tuženika u ovršnom postupku, u spis je priložio posebnu punomoć koju je tražio Trgovački sud za trošak, jer ne bi bila dopuštena ovrha. Na temelju te punomoći imao je mogućnost naplatiti troškove, otpisati ih, sklopiti bilo koju vrstu nagodbe u vezi troška i dr. ZZ tuženika bila je upoznata sa svim predmetima u kojima je svjedok bio punomoćnik, pa i s predmetnim, sve do druge polovice 2015.god. U postupku br. Ovr-7/2014 predložio je obustavu ovrhe s čime je bila upoznata tadašnja zz tuženika. Tek dvije ili tri godine nakon što je otkazao punomoć tuženiku, ovaj je protiv tužitelja išao novom ovrhom. Svjedok smatra da je to učinjeno kako bi se njemu napravila neugodnost. Kao punomoćnik tuženika imao je mogućnost odlučiti samostalno hoće li povući prijedlog odnosno predložiti obustavu ovrhe, što je i učinio zbog toga što je dug ili u cijelosti ili u većem dijelu isplaćen. Ne sjeća se na koji je način tužitelj izvršio isplatu. Punomoć temeljem koje je naplatio trošak od tužitelja priložena je u preslici spisu br. P-5084/2017, na listu 25. Trošak koji je naplatio od tužitelja pripada odvjetniku jer mu ga tuženik nije naknadio. Sa zz tuženika bio je u vrlo dobrim i prisnim odnosima do sredine 2015. god., čak je bio i krizmani kum njezinom sinu. Odnosi između njih su, međutim, od sredine 2015. god. pogoršani.

Među strankama nije prijeporno, a što proizlazi i iz uvida u spis Trgovačkog suda u Splitu br. Ovr-7/2014 te spisa Općinskog suda u Splitu br. Ovr-2267/2016, da je predmet isplate iz postupka pred Trgovačkim sudom br. XIR1-76/2008 (rješenje od 12. lipnja 2008. god.) bio trošak postupka u iznosu od 19.430,40 kn. Iz punomoći čija je preslika priložena predmetnom spisu na listu 25, iz predmeta Trgovačkog suda u Splitu br. Ovr-7/2104, iz iskaza svjedoka Ivana Vidovića te i iz iskaza svjedokinje Lidije Tomić, ranije zz tuženika, proizlazi da je tuženik dao odvjetniku Ivanu Vidoviću punomoć radi naplate iznosa toga troška. Svjedokinja Lidija Tomić u svome je iskazu potvrdila da je odvjetnik Vidović bio punomoćnik tuženika do 19. rujna 2015. god., gdje je navela da taj odvjetnik, sve do raskida ugovora o zastupanju dne 19. rujna 2015. god., nije naplatio dugovani iznos od tužitelja. Također je potvrdila da je odvjetnik Vidović imao punomoć tuženika za naplatu predmetnoga iznosa, a da je to trošak iz postupka Trgovačkog suda u Splitu, br. XIR1-76/2008.

Iz spisa Trgovačkog suda u Splitu br. Ovr-7/2014 razvidno je da je punomoćnik tuženika podneskom od 11. travnja 2014. god. povukao u cijelosti prijedlog za ovrhu i predložio obustavu ovrhe, te izjavio da tuženik nema nikakvih potraživanja u tom postupku. Također proizlazi da je sud rješenjem od 14. travnja 2014.god. obustavio ovrhu i ukinuo sve provedene ovršne radnje, kao i to da je to rješenje postalo pravomoćno.

Iz iskaza svjedoka Ivana Vidovića, koji je u predmetu Ovr-7/2014 bio punomoćnik tuženika, kao i njegov generalni punomoćnik sve do rujna 2015. god. (što potvrđuje i svjedokinja Tomić u svom iskazu), proizlazi da je on, kao punomoćnik tuženika primio od tužitelja isplatu cjelokupnog iznosa dugovanoga troška iz predmeta Trgovačkog suda u Splitu br. XIR1-76/2008 ili većeg dijela toga iznosa te da je zbog toga izdao potvrdu o isplati tužitelju i na Trgovačkom sudu u Splitu povukao prijedlog za ovrhu i predložio obustavu ovrhe.

Iskaz svjedoka Ivana Vidovića podudara se dokumentacijom priloženom u spisu Trgovačkog suda u Splitu br. Ovr-7/2014, a također i sa sadržajem potvrde od 10. travnja 2014. god., priložene predmetnom spisu, pa je ovaj sud prihvatio iskaz toga svjedoka kao vjerodostojan u dijelu koji se odnosi na isplatu troškova iz postupka Trgovačkoga suda u Splitu br. XIR1-76/2008 (po rješenju od 12. lipnja 2008.god.).

Prema punomoći od 23. 02. 2009. god., a također i prema iskazu svjedokinje Tomić, odvjetnik Vidović je dobio od tuženika punomoć za naplatu iznosa troška iz predmeta Trgovačkog suda u Splitu br. XIR1-76/2008, te je imao pravo od tužitelja taj trošak i naplatiti. To je on i učinio te mu je tužitelj, kao dokaz o naplati, izdao potvrdu, a zatim, za što je također imao punomoć tuženika, povukao ovršni prijedlog u predmetu Ovr-7/2014.

Iz navedenoga je jasno da je tužitelj ovlaštenom punomoćniku tuženika namirio trošak postupka iz predmeta Trgovačkog suda u Splitu br. XIR1-76/2008 (po rješenju od 12. lipnja 2008.) i to u postupku vođenom pred istim sudom pod br. Ovr-7/2014 te da je u tom postupku, zato što je tuženik povukao prijedlog za ovrhu i nije imao nikakvih potraživanja prema tužitelju, sud rješenjem od 14. travnja 2014. obustavio ovrhu.

Tek dvije godine nakon toga, 14. travnja 2016. tuženik podiže protiv tužitelja novi ovršni prijedlog, ovaj put pred Općinskim sudom u Splitu, radi naplate istog novčanog potraživanja od 19.430,40 kn, također na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. XIR1-76/2008 od 12. lipnja 2008. god.

Budući da je prijedlogom za ovrhu od 14. travnja 2016. god. tuženik potraživao isplatu istoga iznosa i po istom rješenju Trgovačkog suda u Splitu od 12. lipnja 2008. god., te budući da mu je tužitelj taj iznos zajedno s pripadajućim kamatama već isplatio u postupku Trgovačkoga suda u Splitu br. Ovr-7/2014, tuženik je od tužitelja zatražio isplatu već isplaćenoga, što nije dopušteno (a radilo bi se o dvostrukoj isplati duga, čl. 1113. Zakona o obveznim odnosima – Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11), pa njegov zahtjev nije osnovan. Valjalo je stoga prihvatiti zahtjev tužitelja i proglasiti nedopuštenom ovrhu određenu rješenjem Općinskoga suda u Splitu br. Ovr-2267/16 od 18. travnja 2016. god.

Sud je odbio prijedlog tuženika koji se odnosio na pribavu i pregled stanja računa Ivana Vidovića na njegovom žiro-računu kod Zagrebačke banke d.d.. Tuženik je taj prijedlog iznio nakon zaključenja prethodnoga postupka pa ga je sud, već zbog toga, morao odbiti. Pored toga taj dokaz nije ni potreban za donošenje odluke u ovom predmetu. Ivan Vidović je,

kao svjedok u postupku, izjavio da je prijedlog za ovrhu u postupku Trgovačkog suda u Splitu br. Ovr-7/2014 povukao zbog toga što je tužitelj dug podmirio, kao i to da postoji mogućnost da je dio iznosa plaćen preko računa, dio na ruke, a da je dio moguće, kao punomoćnik, stornirao. Kako bilo, sud drži da je tužitelj uspio dokazati da je dug prema tuženiku namirio u postupku Ovr-7/2014, pri čemu nije od presudnog značaja je li isplatu izvršio na račun punomoćnika tuženika ili na ruke, ili je ovaj od dijela potraživanja odustao. To je vezano za odnos tuženika i njegova tadašnjeg punomoćnika, a punomoćnik tuženika je imao mogućnost, prema izdanoj punomoći, izvršiti naplatu od tuženika, što je i učinio.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154.st.1. ZPP-a.

Tužitelju je priznat trošak za sastav tužbe, pristupa na šest ročišta (17. 01. 2018., 19. 06. 2018., 23. 10. 2018., 03. 04. 2019., 04. 07. 2019., 02. 10. 2019.) te sastav podneska od 16. 11. 2018. po 100 bodova, ukupno 800 bodova. Pomnoženo s vrijednošću boda, prema važećoj OT, uvećano za PDV, pristojbu tužbe od 545,00 kn i pristojbu presude od 545,00 kn, to je dalo dosuđeni trošak tužitelja od 11.090,00 kn. Tužitelju nije priznat trošak za pristup na ročište od 31. 01. 2019. god. jer je to ročište odgođeno zbog njegova nedolaska iako je bio uredno pozvan

U Splitu, 20. studenoga 2019. god.

S U D A C

ANTO BOŽINOVIĆ

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

